

bové práci: judikaturu autor téměř necituje, a to proto, že její podrobné sepsání a uspořádání je podáno v Kallabově-Hernrittové vydání Trestních zákonů československých platných v Čechách a v zemi moravskoslezské (Komentované zákony čs. republiky, vydávané Československým Kompasem, sv. VIII.), III. vyd. 1933, jež autor považuje za nutnou pomůcku při studiu svého systému. Než přesto myslím, že by se bývalo doporučovalo ve zvláštní části u jednotlivých deliktů vždy uvést příslušný názor judikatury, pokud ovšem zasluhuje zvláštní pozornosti.

Kniha obsahuje celkem pět příloh, jež způsobem opravdu neobyčejně zevrubným a přehledným upravují příslušnou látku, a to seznam pramenů, seznam předpisů o extradici, přehled nejdůležitějších učebnic, komentářů a časopisů, přehled nejdůležitějších trestních zákoníků a dokonale zpracovaný rejstřík věcný, jenž praktikovi i teoretikovi neobyčejně usnadní vyhledání příslušného místa v knize. Autorem těchto indexů je Dr. Erich Olšar. Recenze knihy by nebyla úplnou, kdybych se výslovně nezmínil o dokonalé úpravě látky po stránce *formální*, ať již běží o způsob citace literatury, ať o připojení všech zmíněných příloh, jež tak značně zvyšují hodnotu díla.

Doc. Dr. Vladimír Kubeš.

ROČENKA SPOLEČNOSTI PRO DĚJINY ŽIDŮ V ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE. Vydal prof. Dr. Samuel *Steinherz*. Šestý ročník. Praha 1934. v kom. Taussig a Taussig. Str. 447 in-8. — Především je nutno projevit opravdové uznání činnosti Společnosti pro dějiny židů v ČSR., její vytrvalosti i pílí, s níž postupně každoročně věnuje řadu příspěvků studiu židovských otázek. Nejsou to ovšem jen otázky ryze historické, nýbrž dotýkají se i otázek právních a hospodářských, poněvadž jednak úprava židovských poměrů byla ustavičným problémem právních řádů a jednak židé byly vždy důležitým činitelem hospodářským. Příspěvky Ročenky jsou stále vydavatelem univ. prof. *Steinherzem* pečlivě redigovány a vybrány a tak v nich — stejně letos jako léta minulá — nalezneme řadu zajímavých studií. V 6. svazku ročenky úvodní článek má opět halský universitní profesor, pražský rodák, *Guido Kisch*, o poměru pražské university k židům, ale jeho obšírná (str. 144) studie kromě universitních statut, předpisů a p. se týká poměrů židů k lékařskému studiu. Jeho zmínka o t. zv. židovské universitě sluší dáti místa až dále při Roubíkově článku. Článek rabína Dr. *Michaela Rachmutha* o plánu přemístiti pražské židovské ghetto do Libně po moru r. 1680 je dokladem, jak zeměpanské úřady zcela absolutně si počínaly vůči židům. Ovšem k přemístění nedošlo. K právním problémům židovským velmi mnoho materiálu přináší článek prof. Dr. *Ludwiga Singra*, který pojednal zejména o nových plánech na úpravu židovské otázky za Josefa II. a Leopolda II. Dr. *František Roubík* v příspěvcích k dějinám židů v Čechách v 1. pol. XIX. stol. zpracoval zajímavou otázku, která už byla nadhozena *Kischem*: Židé při jednání o učitelích t. zv. bocherim učinili neprozřetelnou zmínku o »židovské universitě«, což se stalo záminkou úřadům, aby vyšetřovaly existenci i právní základ této školy. A tu vyšla najevo téměř světová sláva této »university neboli Academie Judaeorum« s celým sborem učitelským. Úřady se samozřejmě ostře postavily proti této universitě, jejíž studium prý trvalo 10 i více let, ale mezi důvody jistě správnými jako že není zakládacím privilegia university židovské a pod. používaly i některých zcela malicherných na př., že by v Praze byly tím dvě (!) university. Na konec zakázaly úřady tuto »universitu« a stanovily i přísné pokuty pro užívání jména university pro hlavní školu. Z ostatních článků, mezi nimiž je i pokračování *Jirčákovy* studie o židech v Jičíně (leckteré příspěvky k soukromému právu), sluší uvést soustavný životopis (str. 315. až 422.) zakladatele českožidovského hnutí *Sieg. Kappra* od *Oskara Donatha*. Všechny články jsou provázeny bohatým materiálem poznámkovým i mnoha vydáními dokumentů.

Ča.

PRÁVO ČESKOSLOVENSKÉ. Sborník zákonodárství a judikatury. Roč. I. Čís. 16. obsahuje vítaný komentář zákona o umoření listin čís.